

IV. По размѣра на лихвитѣ.

Българското правителство поддържа, че лихвата на исканитѣ суми не може да бѣде установена на 8% по силата на българскитѣ закони.

Върху тази точка то е формално изобличено отъ мнението на юридическата комисия при Министерския съветъ (гледай приложение стр. 3). Българскитѣ юрисконсулти заявяватъ, че предвидениятъ размѣръ въ българския граждански законъ и въ търговския кодексъ е, споредъ случаитѣ, 12%, 10% или 8%. И тѣ ясно посочватъ, че размѣртѣ отъ 5%, установенъ въ договора, § 22 на приложението къмъ чл. 176, се прилага само, когато законътъ или мѣстниятъ обичай не предвиждатъ единъ другъ размѣръ. Отъ друга страна, неоспоримо е, че юриспруденцията на смѣсенитѣ арбитражни сѣдилища е разширила своитѣ разпоредби и върху исканитѣ обезщетения по прилагането на чл. 177.

V. По обезщетенията, дължими на агентитѣ.

Отговорътъ на българското правителство и мнението на юридическата комисия съдържатъ една и сѣща аргументация: българската държава, като е предприемала мѣрки противъ личността на агентитѣ на предприятието, е действувала въ границитѣ на своя империумъ и не може да бѣде държана отговорна за взетитѣ мѣрки по отношение на тия агенти, даже и когато тѣ сѣ били признати за невиновни. Но юридическата комисия се отдѣля отъ тезата на българското правителство, като признава, че чл. 185, алинея втора, отъ Ньойския договоръ нарушава тоя принципъ и позволява на жертвитѣ да искатъ репарация.

На аргументацията на българското правителство ние ще отговоримъ:

1) По отношение на агентитѣ на предприятието, подданици на съюзнитѣ сили, въпросътъ е разрешенъ било чрезъ чл. 185, алинея втора, отъ Ньойския договоръ, било чрезъ чл. 177, доколкото се отнася до послѣдствията претърпѣни отъ имотитѣ, вследствие мѣрките взети срещу личността на съюзнитѣ подданици;

2) Отъ друга страна не може да се поддържа, че компетентността на Специалния смѣсенъ арбитраженъ съдъ е ограничена отъ разпоредбитѣ на чл. 188, буква (б), на Ньойския договоръ. Специалниятъ съдъ нѣма нищо общо съ Англо-българския или Франко-българския съдъ. Той не е установенъ по Ньойския договоръ; той е билъ създаденъ отъ заинтересованитѣ правителства по общо съглашение. Обстоятелството, че тоя специаленъ съдъ е билъ образуванъ по образца на смѣсенитѣ сѣдилища, предвидени въ договора, не значи, че и неговата компетентностъ